

BESTUUR

President : Tom Jacobs
Oud President : Bert Lamers
1^e Vice President : Toon Gasseling
2^e Vice President : Martin Liefrink
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : doetinchem@lions.nl
Website : www.lions.nl/doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJEENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddam
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

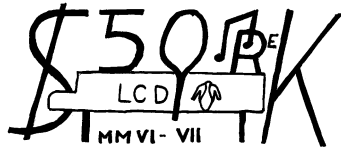
- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**
Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat Mei 2007.	4
Verslag bijeenkomst 2 mei 2007.	5
Jeugduitwisseling.	7
Mijlpaal.	9
Hallo Nordic Walking Papillons.	9
Verborgen Communicatie.	10
Zouden we ze niet beledigen?..	14
Verjaardagen.	16
Een historisch jaarlijks uitstapje.	17
Opruiming.	22
Ik was (n)ooit in Isfahan	23
LetterSudoku.	26
Agenda 2006-2007..	27

PRES(S)PRAAT MEI 2007

Het jaarlijkse uitstapje met onze Lions-vrienden uit Dorsten werd een schitterende dag. De mooie omgeving, de fraaie natuur, de interessante historie, de koninklijke atmosfeer én de gezelligheid bij het Loo, leidden tot vele enthousiaste reacties van zowel Nederlandse als Duitse zijde. Met 44 deelnemers had de groep een omvang die voldoende gezelligheid waarborgde. De groepsfoto's getuigen daarvan. Onze Duitse vrienden waren met 15 deelnemers goed vertegenwoordigd. Van onze zijde bleef de opkomst relatief iets achter. Een aantal leden waren vanwege gezondheidsredenen helaas verhinderd. Anderen hadden verplichtingen of de familie-agenda's iets te laat geraadpleegd. Een tikkeltje teleurstellend voor de organisatie, maar de vele complimenten en tevreden reacties aan het einde van de dag maakte dat gelukkig goed.

Voor de jumelageband was het een uitstekende week. De dag ervoor vond de jaarlijkse jeugduitwisseling plaats. Er werd een leuk programma voor Duitse en Nederlandse schooljeugd georganiseerd. Elders in dit Bulletin staat een (foto-)verslag. Tijdens de gesprekken met zowel de Duitse als Nederlandse organiserende Lions, onderscheidde ik een bekend beeld: in het begin van de dag is er van integratie nauwelijks sprake. De twee groepen koesteren de veiligheid van hun eigen bekende sociale omgeving. Echter, nadat de eerste nieuwsgierige scholieren zich kwetsbaar opstellen, ontstaan de eerste contacten, die uiteindelijk uitmonden in een gezellig en geanimeerd, niet door nationaliteiten gehinderd gebeuren. Als iedereen afscheid neemt worden driftig adressen, telefoonnummers, emails etc. uitgewisseld. Ik hoorde zelfs dat contacten van voorafgaande jaren stand hebben gehouden. Hoe meer je van elkaar weet hoe groter de waardering en het respect.

Dit geldt ook voor onze jumelage-contacten. Bij iedere ontmoeting leer ik onze Duitse vrienden beter kennen. En iedere keer stijgt ook mijn waardering voor hun enthousiasme en hun positieve kijk op Nederland. Het is eigenlijk net als bij je eigen clubleden. Elkaar kennen is de beste basis voor respect, waardering en begrip voor elkaar.

Tom Jacobs

VERSLAG BIJENKOMST 2 MEI 2007

Na de boeiende en onderhoudende presentatie van Prof. Dr. Ir. B(oudewijn).R.H.M. Haverkort (zie elders het verslag in het Bulletin) opent de president na een korte pauze de vergadering. De attendance is zeer hoog te noemen, bijna 80%!

De volgende punten komen aan de orde:

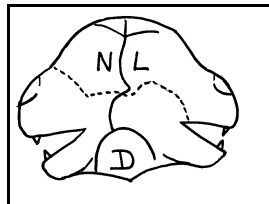
- ▶ Jan Kruit vraagt het woord en deelt mede dat er 20 leden beschikbaar zijn voor de op te richten club Montferland-Emmerich. Op 20 juni is de charteraanvraag en de charternight staat voor 3 november gepland. Alle aspirant-leden zullen aanwezig zijn, evenals een aantal officiële gasten, waaronder de Gouverneur en de Vice-Gouverneur.
- ▶ Voordat de vergadering wordt voortgezet zingen we voor Han Meibergen en Jos Niesink, die recent hun verjaardag hebben gevierd. Wij wensen hen nog vele goede en gezonde jaren toe!
- ▶ Tom blikt kort terug op de Interservice-bijeenkomst van 18 april. Het Nordic wandelen was een groot succes, mede gezien de grote deelname ook van de andere clubs. De dames van Isala verrassen ons met een leuke attentie: een stappenteller! Tom bedankt Bert Lamers, Theo Soontiëns en Henk Breuker voor de uitstekende organisatie.
- ▶ Ten aanzien van de ledenzorg zijn er geen bijzonder te melden.
- ▶ De secretaris geeft een toelichting op de ingekomen stukken en laat deze vervolgens in de bekende "blauwe map" rondgaan. Een aantal van deze stukken, o.a. de uitnodiging voor de Nationale Conventie in Drachten en een nieuwsbrief van gouverneur Bohla Balgobind, zijn al digitaal aan de leden verzonden.
- ▶ Wat het programma en de activiteiten betreft:
 - 16 mei - bij de Tap Hap - zal er een terugkoppeling zijn van de projectgroepen. De Sportcommissie heeft voortvarend al een actie gerealiseerd: afgelopen vrijdag zijn Jan Kruit en ondergetekende als gastheren van onze club met 13 cliënten en begeleiders van de Stichting Philadelphia naar De Graafschap-MVV geweest. Gezien de enthousiaste reacties mag deze activiteit zeker een succes genoemd worden! Alle commissies krijgen 16 mei de gelegenheid hun plannen te ontvouwen.

- 11 mei is de Jumelagedag met scholieren uit Dorsten en Doetinchem.
 - 12 mei is het jaarlijkse uitstapje met de Lions uit Dorsten.
 - 16 mei is er géén 10 minuten van Hans Bruyn en op 20 juni zal er geen 10 minuten van Henk Drost zijn. De verhalen van Hans en Henk zullen in de planning van na de zomer worden opgenomen.
 - Op 30 mei gaan de Lions weer op creatieve en speelse wijze Wokken voor de Papillons!
- ▶ Toon Gassing geeft een heldere toelichting op de Christmas Fair, die op donderdag 13, vrijdag 14 en zaterdag 15 december in en om de Catharina Kerk gehouden zal worden. Er komt een aparte commissie voor dit project en het kader van de zaterdagavond zal een “Poen-project” zijn. De eerste keer zullen er geen toegangskaarten gebruikt worden, maar verwachten we nodige middelen te genereren d.m.v. vrije giften. De avond zal overigens in een informele en muzikale kerstsfeer staan.
- ▶ Van de commissies: geen opmerkingen of bijzonderheden.
- ▶ Rondvraag: hiervan wordt door geen der leden gebruik gemaakt.
- ▶ Bart Jaap is de uitslag van de “Crypto” nog schuldig: van een paar ingezonden oplossingen is er één uiteindelijk door de jury (bestaande uit Bart Jaap persoonlijk) goed bevonden. De winnaar is dit keer Kees van Steenbergen.
- ▶ Jan Jurriëns sluit als taitwister het vergadergedeelte af door op ludieke wijze het “Tap-Hap afmelden” aan de kaak te stellen.
- ▶ President Tom dank alle Lions voor hun aanwezigheid en inbreng. Hij wenst allen een goede thuiskomst toe.

JEUGDUITWISSELING

Jumelage LC Doetinchem en LC Dorsten

Vrijdag 11 mei was het weer zover. Dit keer was onze club de organisator voor het jaarlijkse uitstapje met scholieren van het Gymnasium uit Dorsten en scholieren van het Ludger College uit Doetinchem. Jan van Iersel en Marnix Jansen Venneboer traden als gastheer op, omdat Han Meibergen en Jan Kruit helaas verstek moesten laten gaan door fysiek ongemak.

We startten het programma met een "reichhaltiges Frühstück" bij Resto Gasseling. Daarna vertrokken we per Duitse autobus richting Heilige Land Stichting met als doel het Oriëntaals Museum. Hier werden we in 2 groepen gesplitst en kregen we een uitgebreide rondleiding.

Het weer was een vervelende spelbreker: regen en harde wind bleven

ons achtervolgen. Doorweekt en blauw van de kou genoten we van de lekkere lunch die ons weer enigszins op temperatuur bracht.

Het volgende doel was het Afrika Museum in Berg en Dal. Ook hier werden we getrakteerd op een rondleiding door het museum en kregen we een uitstekende indruk over de gewoonten en gebruiken van de diverse volkeren en stammen in Afrika. Het bezoek werd afgesloten met een muzikale sessie. Niet passief, maar uiterst actief. Niemand uitgezonderd, werden we door onze "voorgangster" aan het werk gezet met trommels, kleppers en sambaballen-achtige instrumenten

om tot een enorme ritmische geluidsexplosie te komen. Dit lukte wonderwel! Na een drankje in het restaurant vertrokken we tegen 5 uur naar het laatste en zeker niet het minst belangrijke programmaonderdeel van deze dag: de BBQ bij Henk en Liesbeth Dijk. Maar o wee! Wat een regen en waar moesten we met 30 scholieren plus begeleiders een goed onderkomen vinden om te BBQ-en? Vol vertrouwen reden we naar Zelhem naar de boerderij van Henk en Liesbeth. Het "noaberschap" doet zijn werk! De burens van Henk en Liesbeth waren zo vriendelijk hun grote schuur aan ons ter beschikking te stellen. Afgedicht met landbouwplastic kreeg de regen en wind geen vat op ons en konden we genieten van de uitstekend verzorgde BBQ.

Woorden van dank aan zowel Henk en Liesbeth Dijk, maar zeker ook aan de noabers, de familie Van Dijk, zijn hier op zijn plaats.

Rond de klok van half negen reden we weer huiswaarts, nadat Jan van Iersel alle aanwezigen een goede thuisreis had gewenst. Ondanks het slechte weer kunnen we terugblikken op een zeer geslaagde dag!

HALLO NORDIC WALKING PAPILLONS

Omdat er 2 maanden tussen de opgave en de uitvoering van ons papillon-gebeuren zit, wil ik jullie nog even herinneren aan vrijdag 13 juli 2007.

16.00 uur : Parkeerplaats Kasteel Slangenburg.

16.30 uur : Walking

18.00 uur : Het Onland

20.00 uur : Einde

Kosten: Clinic, koffie/thee en aperitief bij Het Onland worden uit de kas betaald.

Eten en consumpties erbij zijn voor eigen rekening.

Mochten er nog liefhebbers zijn dan kunnen deze contact opnemen met Mieke Niesink, tel. 0314-641731.

MIJLPAAL

Het heeft lang geduurd, maar nu is het dan toch een feit. De LC Montferland/Emmerich i.o. heeft het vereiste ledental van 20 bereikt.

Dat betekent dat president Gerrit van Lent de gouverneur hiervan op de hoogte heeft gesteld, die er nu voor moet zorgen dat de clubs in het district 110BZ de ledenlijst ontvangen, waarna gedurende 30 dagen bezwaar gemaakt kan worden tegen de leden, de keygroup uitgezonderd. Wanneer alles volgens plan verloopt, kan op de taphap in juni de zgn. charteraanvraag-vergadering plaatsvinden. Daarbij zullen de leden van de nieuwe club aanwezig zijn. Ook van onze club worden dan zoveel mogelijk leden verwacht. Het officiële gedeelte zal zo kort mogelijk worden gehouden. Maar toch heeft de taphap wel een feestelijk tintje. Wij zijn immers de sponsorclub van de nieuwe loot aan de Lionsboom. Dus noteer zeker in je agenda de datum 20 juni 2007. En als je die dan toch bij de hand hebt, noteer dan direct ook alvast de voorziene datum van de charternight van de nieuwe club: 3 november 2007. De uitbreidingscommissie.

VERBORGEN COMMUNICATIE

Lezing van Boudewijn Haverkort tijdens de bijeenkomst van 2 mei

Ik heb niet veel op met technische zaken. Auto's interesseren mij niet, die moeten alleen goed rijden. Computertechniek zal mij worst zijn, als ze maar gebruiksvriendelijk zijn. Dat zelfde geldt voor het gebruik van internet. Ik kan niet meer zonder, maar het heeft mijn belangstelling niet.

Des te meer opmerkelijk is het dat ik, en denk ik alle Lions aanwezig op de mei-bijeenkomst, geboeid geluisterd heb naar de presentatie door Prof.dr.ir. B(oudewijn).R.H.M. Haverkort, de hooggeleerde schoonzoon van het enige Lionslid dat geen e-mail adres heeft. Dat ligt dus niet alleen aan de inhoud van het verhaal, maar zeker ook aan de aanschouwelijke en heldere wijze waarop hij ons invoerde in de materie van de Communicatie.

Boudewijn was van 1995 tot 2003 hoogleraar Gedistribueerde Systemen in Aken en vervult sinds 2003 de leerstoel Ontwerp en Analyse van Communicatiesystemen aan de universiteit Twente. Zijn verhaal kreeg als titel mee Betrouwbare Communicatie in het Internet.

Onvermijdelijk begint zo'n verhaal met de geschiedenis van het internet. Hoe kort is het nog maar geleden dat ik op de tikmachine (gelukkig al met correctietoets) het bulletin maakte en vervolgens naar de fa Wink in de Grutstraat fietste om dat alles te kopiëren en vervolgens thuis weer in drieën te vouwen. Nooit kunnen denken dat alles nu per mail gaat naar de eindredacteur die alles netjes redigeert en doorstuurt naar Wink, inmiddels ook enorm gegroeid en vervolgens de digitale versie via de internetverbinding verstuurt. Begrijpelijk dat Pionier Robin Milner ooit heeft gezegd : "Computation is Communication".

Maar daar ging nogal wat aan vooraf. Boudewijn voert ons terug naar Alexander Bell die misschien wel ten koste van Elisha Gray als uitvinder van de telefoon te boek staat. Oude en nieuwe telefooncentrales naast elkaar gezet zijn onvergelykbare grootheden. Maar hoe dan ook, de telefoon was een belangrijke stap naar wereldwijde communicatie.

De internet-geschiedenis begint al in 1962. Op het MIT werd het DARPA programma "galactic networking" ontworpen. Kleinschalig natuurlijk, maar razendsnel verder ontwikkeld, waardoor er bijvoorbeeld al in 1965 een dial-up line ontstond tussen MIT en UCLA. Amerika verbonden dus.

In 1969 wordt het eerste host-to-host bericht verzonden tussen UCLA en SRI en een paar jaar later, in 1972 kon de eerste e-mail worden verstuurd. Daarna gaat het razendsnel en Boudewijn laat ons kennis maken met de "inventors of the internet" James Roberts, Leonars Kleinrock en Vinton Cerf (inmiddels honorary doctor aan de TU Twenthe). Standaarden worden verder ontwikkeld. In 1993 ontstaat Netscape (de internetcommercie begint eerst dan een rol te spelen) dat evenals Google dus een product van de 90-er jaren is. Opvallend detail in het betoog van Boudewijn is dat veel ontwikkelingen zijn tot stand gekomen door zelfstandig werkende nerds, de vrije jongens dus, zoals de University of Utah drop-out Shawn Fanning die Napster uitvond. Een ander voorbeeld zijn de zgn. garagewerkers. Bedrijven zetten een paar jongelui een tijdje in een simpele ruimte om ze zelfstandig hun gang te laten gaan. Blijkt dat na een paar jaar tot succes te leiden, dan wordt het product gekocht en zijn de makers rijk; lukt het niet dan komen ze gewoon weer terug in het bedrijf, hetgeen mij overigens niet typisch Amerikaans lijkt te zijn. Duidelijk is wel dat de ontwikkelingen rond het internet niet zijn ontstaan bij de grote telecombedrijven, maar door kleine initiatieven waarbij kleine spin-offs en universiteitsgroepen belangrijke rollen hebben gespeeld. Ook valt op dat Inventing Internet vooral een Amerikaanse aangelegenheid is geweest waarbij met name Europa en Azië achterbleven.

Vervolgens laat Boudewijn aan de hand van tal van illustraties zien hoe de toekomst er verder uit zal gaan zien: het ingebed internet. Tot de meeste apparaten die in iedere huishouding worden gebruikt zal het internet toegang hebben. Bediening en instelling van de vaatwasser of de stereo via de website dus. Maar voor het zo ver is zijn er nog wel wat problemen te overwinnen. Uiteraard zijn hoge prestaties en betrouwbaarheid vereist. Een belangrijke factor zal worden het beheersen van het stroomgebruik. En dat alles zal moeten tegen lage kosten en altijd en overal bereikbaar zijn.

Daarnaast ziet Boudewijn nog andere ontwikkelingen in het verschiet. Zo zal de vaste telefonie verdwijnen en zal dat allemaal internet gebaseerd gaan worden (zoals nu al kan met het gratis Skype). Er zal meer en meer draadloos toegang komen tot het internet. Het internet en de daaraan gerelateerde technologie gaat een kritische infrastructuur worden, ook voor niet-communicatie-zaken als gas, water en licht. "Privacy, security en dependability" zullen een steeds grotere rol gaan spelen.

Daarna laat Boudewijn zien hoe het internet werkt. Enorme aantallen computers zijn verbonden via een veelheid aan links (de wegen) en routers (de kruispunten). Zoals in het dagelijkse leven werkt ook internet via protocollen. Een protocol is het geheel aan afspraken tussen communicerende eenheden, die het formaat en het type berichten omvatten dat wordt uitgewisseld. Daarna wordt het tamelijk technisch, te technisch om adequaat samen te vatten (zie de beginzinnen), maar toch voor onze eigen nerds de omschrijving van de protocollen die wij als veelal onwetende internetgebruikers nodig hebben. Zo is er voor de e-mail SMTP: simpel mail transfer protocol. Voor het web-browsen het wat meer bekende HTTP: hyper text transfer protocol en voor de downloads het FTP: file-transfer protocol. Uitbreider gaat Boudewijn in op het Transmissie Control Protocol, het kernprotocol dat zorgt voor een correcte afhandeling van al het e-mail en web-verkeer. Voor de techneut is ongetwijfeld interessant de zgn. TCP adressering. Mensen gebruiken het liefst symbolische namen, zoals www.centerparcs.nl of boudewijn.haverkort@utwente.nl. Maar in het internetverkeer worden zgn. IP-adressen gebruikt: 32 bit-getallen, die uniek zijn voor iedere computer: 130.89.13.54 . Iedere PC gebruikt zo'n adres. Op internet is een vertaalservice actief: de Domain Name Service (DNS). Namen worden vertaald naar IP-adressen.

Wat gebeurt er als je bv. <http://www.cs.stanford.edu> wilt zien?

Je typt het http-adres in. → Dit adres wordt aan de DNS server van uw ISP (*Internet Service Provider*) gestuurd voor vertaling in een IP-adres. → Jouw computer vraagt om een transportverbinding met de server in Stanford. → De Stanford-based server accepteert die verbinding (stuurt een "ACK") → Vervolgens zendt jouw computer over de verbinding een "HTTP GET" bericht. → De HTTP server in Stanford zendt je de basis/tekst-pagina en, in aparte na-berichtjes, eventuele ingebede plaatjes (plaatjes komen vaak met enige vertraging aan).

Even aanklikken betekent dus dat er veel meer berichten heen en weer gaan dan je denkt.

Tot slot geeft Boudewijn een indruk van de leerstoel op een ondernemende universiteit. Vroeger was er sprake van een vaste (eerste) geldstroom. Geen zorgen dus, maar ook geen flexibiliteit. Anders gezegd: “no risk, no fun”. Tegenwoordig wordt gewerkt volgens een modelmatige verdeling op basis van de output in het verleden, waardoor er geen sprake meer is van een vaste leerstoelfinanciering. Ofwel de leerstoel als “business unit”.

Zo'n model heeft voor- en nadelen. Er zijn veel stimuli die er toe bijdragen dat er alles aan wordt gedaan om zo veel mogelijk geld te genereren. Daarbij wordt dan wel weer vaker op de kwantiteit gelet dan op de kwaliteit. Dat kan dan tot een “ratrace” leiden. Een nadeel is bovendien dat men verplicht wordt tot gedwongen winkelering: niet de goedkoopste kantoren bijvoorbeeld maar de beschikbare duurdere. Kortom: ieder nadeel heb zijn voordeel.

En, enigszins in mineur eindigend vraagt Boudewijn zich af of al dat geld nog wel nodig is. Aan de hand van cijfers laat hij zien dat de studentenbelangstelling terug loopt. Niet alleen in Twente, maar ook elders. Waarom zou je een moeilijke studie volgen en niet bijvoorbeeld het toch wat gemakkelijker ingeschatte bedrijfskunde als je de wetenschap hebt dat je later de techneuten toch wel in een of andere managementbaan zult passeren?

HB

ZOUDEN WE ZE NIET BELEDIGEN?

18 april - interservice activiteit: Nordic Walking

- 'Maar vinden ze onze act niet gemeen dan?' vroeg Wianda, terwijl we richting Doetinchem reden waar ze voor de Lionsclubs op zouden treden met hun Nordic Walking act.

- 'Ik bedoel, het is niet echt complimenteaus.'

- 'Ach, als theater complimenteaus moet zijn voor de toeschouwer kunnen we er beter gelijk mee stoppen.' mengde Emma zich in de discussie.

- 'Nee maar' wierp Wianda tegen 'Die mensen zijn vast heel serieus bezig met lichaamsbeweging -misschien vinden ze Nordic Walking wel echt een sport- en dan komen wij met zo'n stomme act. Ik zou me beledigd voelen.'

- 'Kom op!' begon Emma nu een beetje bozig 'die mensen zijn volwassen. Het zijn allemaal directeuren van grote bedrijven. Die kunnen wel tegen een stootje.'

- 'Mijn vader is ook directeur van een groot bedrijf,' zei Wianda 'maar die is toch vrij snel beledigd.'

- 'Jouw vader is boer en geen directeur en zo groot is jullie bedrijf nou ook weer niet.'

- 'Nou, toch altijd wel zo'n 150 beesten.'

- 'Dat is toch niet groot!'

- 'Melk ze maar eens dan. Dan weet je hoe groot.'

Het bleef een tijdje stil in de auto. Het waren gewoon de zenuwen. Ik kende ze onderhand, mijn twee speelsters. Onbekend met hun eigen talent, elke kilometer dichter bij hun optreden harder twijfelend aan de kwaliteit van hun act. Ik besloot ze een beetje gerust te stellen.

- 'Het zijn niet allemaal directeuren hoor. Sommigen zijn ook boer.'

- 'Oh zie! En weet je hoe snel die beledigd zijn?!' ging Wianda meteen weer in de aanval.

- 'Die van ons niet.' zei ik. 'Die neemt zelf ook altijd iedereen in het ootje.'

- 'Ja maar toch, het zijn wel allemaal volwassenen en die hebben samen een activiteit die ze georganiseerd hebben en dan nemen ze het altijd heel serieus. Zo zijn volwassenen nou eenmaal.'

Daar was als begeleider niet veel tegen in te brengen. Gelukkig was Emma er nog. Vriendinnen hebben een makkelijker manier om elkaar aan te spreken.

-‘Je moet niet zeiken.’

-‘Ik zeik niet.’

-‘Je zeikt wel.’

-‘Niet.’

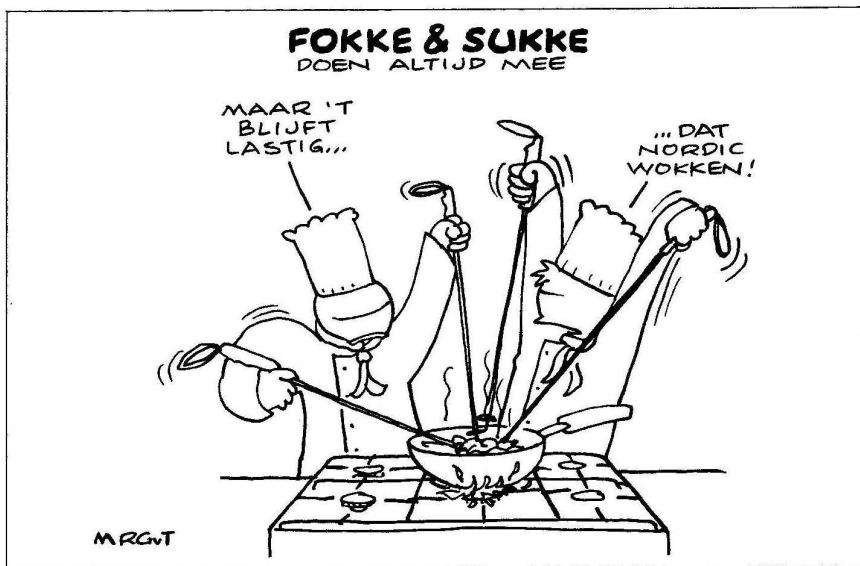
-‘Wel.’

-‘We zijn er! Hier is het.’ De omstandigheden en ik maakten een einde aan de discussie.

-‘Oh kijk, ze krijgen net uitleg.’ zag Wianda als eerste ‘Kom we gaan afluisteren!’ En meteen sprong ze de auto uit. Gevolgd door Emma, sloop ze tussen de auto’s door naar een groep Lions die uitleg kreeg van een gecertificeerd Nordic Walking instructeur.

Gierend van het lachen kwamen de meiden na 10 minuten terug.

-‘Kom op!’ zei Wianda. ‘We gaan die act doen. We zullen ze hebben!’

Nordic walking gezond voor lijf en leden

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Jos Niessink</i>	<i>26 april</i>	<i>(57 jaar)</i>
<i>Rien ter Brugge</i>	<i>9 mei</i>	<i>(76 jaar)</i>
<i>Hans Kietselaer</i>	<i>11 mei</i>	<i>(59 jaar)</i>

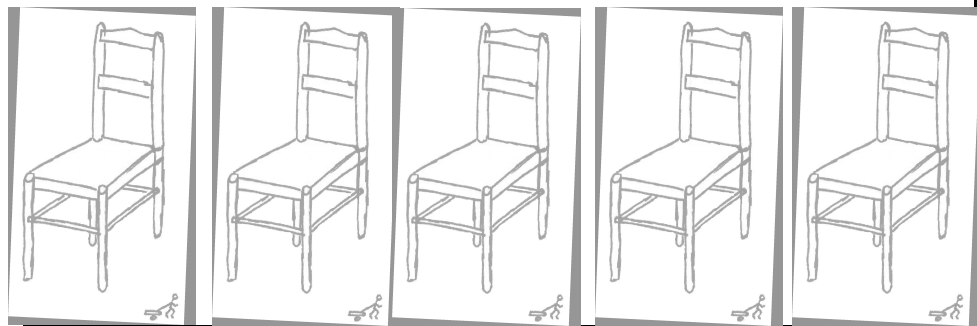
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

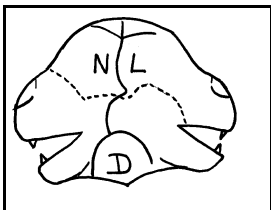
<i>Harm Kloosterboer</i>	<i>17 mei</i>	<i>(84 jaar)</i>
<i>Kees van Steenberg</i>	<i>23 mei</i>	<i>(52 jaar)</i>
<i>Herman van den Broek</i>	<i>27 mei</i>	<i>(57 jaar)</i>
<i>Toon Gasseling</i>	<i>5 juni</i>	<i>(53 jaar)</i>
<i>Henk Breuker</i>	<i>11 juni</i>	<i>(61 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

EEN HISTORISCH JAARLIJKS UITSTAPJE

Ruim veertig Lions en partners verzamelden zich afgelopen zaterdag in het Theehuis aan het Stallenplein van kasteel Het Loo voor het begin van het jaarlijkse uitstapje. Na de koffie en een hartelijk welkomstwoord (in het bijzonder aan de Dorstener Lionsdelegatie) door president Tom lichtte organisator van deze dag, Hans, het programma nader toe.

Als eerste het bos in om naar de tuinen van Het oude Loo te gaan, een mogelijkheid die slechts twee maanden per jaar door de koninklijke familie geboden wordt. Onze goede gids wijst ons o.a. op de zakdoekenboom, die natuurlijk zo heet omdat de bloemen op zakdoeken lijken. Later hoor ik uit de andere Nederlandse groep dat er sprake was van een vaantjesboom, natuurlijk omdat de bloemen op vaantjes lijken. Dus maar even googelen en jawel, beide namen bestaan en de soortnaam is *Davidia involucrata*. Ga hem niet direct aanschaffen want hij kan behoorlijk onaangenaam ruiken. Een Engelse botanist noemde de van oorsprong uit China komende boom in de 18e eeuw “de interessantste en mooiste van alle bomen van het gematigde halfmond.” Ook aardig het verhaal over de Rode Beuk. Rond 1600 voor het eerst waargenomen in Zwitserland als gemutileerde beuk en gedurende lange tijd een statussymbool voor de meer dan gegoede adel. Om die reden ook niet kopen: ordinair te koop in ieder tuincentrum, maar het blijven natuurlijk wel prachtexemplaren, zeker in solitaire staat.

En dan is daar ineens het prachtige Oude Loo. Alleen in gebruik voor privé-bewoning door de royale familie mogen wij slechts een wandeling rond het huis maken. Oorspronkelijk een klein kasteeltje, in 1684 gekocht door stadhouder Willem III van de familie Bentinck, rentmeesters van de Veluwe. Hij jaagde nu eenmaal graag op de Veluwe. Omdat hij het te klein vond liet hij in de nabijheid het grote

Loo bouwen. Zeker nadat hij via Mary koning van Engeland was geworden, had hij dringend behoefte aan een stulp van groter allure. Nadat dat klaar was kreeg Het Oude Loo een bestemming als huisvesting van hofpersoneel en (onbelangrijke) gasten. Ooit heeft deze Willem III het nog ter beschikking gesteld aan zoon Willem Willem, maar die was liever in Parijs op vrouwenjacht dan in Apeldoorn op valkenjacht. Hoe anders was oom Alexander die een enthousiast lid van de Loo Hawking Club was en die heel wat buitenlandse gasten liet overkomen om met de valken op reigers te jagen. Veel later heeft Wilhelmina in haar eigen "grote mensen poppenhuis" zich voor kunnen/moeten bereiden op het koningsschap. Mochten eerst vriendinnetjes nog als speelgenoot fungeren, later werd zij vooral geacht te leren omgaan met een hofhuishouding; poppen keurig bewaard in de kast. Van jongs af aan al "Eenzaam, maar niet alleen".

Het kasteel heeft een treurig bestaan geleid. Veel leegstand met als gevolg verval, bezittingen geroofd. Sinds lange tijd is er evenwel weer gewerkt aan de restauratie en is het weer bewoonbaar voor de koninklijke familie. De kinderen van Beatrix hebben er bomen geplant en gespeeld, de kleinkinderen doen dat ongetwijfeld ook, eerst in het doolhof en later op de kegelbaan die nog steeds gebruikt wordt.

Tussen de regenbuien door terug naar het Theehuis voor een lekkere lunch en gelegenheid om bij te praten. En dan op weg naar het paleis. Waar eerst de tentoonstelling "Het Loo in bloei !" werd bezocht. Willem III wist dat zijn vrouw Mary van bloemen hield en hij heeft er voor gezorgd dat het in Het Loo daar nooit aan heeft

ontbroken. De opeenvolgende Oranje-bewoners hebben die traditie allemaal voortgezet. Voor deze tentoonstelling zijn de, soms nogal extravagante, bloemenhouders van zolder gehaald. Vazen van glas, zilver, keramiek of metaal en daarnaast fraaie bloemenmanden in allerlei vorm en jardinières, rijk versierde, vaak barokke, tafels met ingebouwde plantenbakken.

Tijdens de lunch besloten mijn bloemenmeisje Ietsje en ik om inspiratie op te doen voor de club BBQ, maar helaas, zij liet zich niet zien. Geen werkoverleg dus. Wel alvast contact gelegd met de inkomend president die de getoonde boeketten ook fraai vond, waarop ik hem direct uitnodigde om als sponsor op te treden, want dit soort versiering kost natuurlijk wel een paar euro's. Wij zullen zien.

Dan toch eindelijk het paleis zelf. Een gebouw met een wat ingewikkelde historie. Door de diverse bewoners is er veel aan het gebouw gesleuteld, waardoor het kon uitgroeien tot een verblijf met allure. Stadhouders Willem V liet er zelfs zijn verzameling exotische dieren onderbrengen waaronder apen, kangoeroes, olifanten en zebra's. Later allemaal overgedaan aan Napoleon die het hele spul fluks naar Parijs liet overbrengen.

Ook de tuin is in de loop der tijden een aantal keren van karakter veranderd. Uiteindelijk is die weer in oude staat teruggebracht en kan ook heden ten dage de vergelijking met Versailles weer ruimschoots aan. Tijdens de Bataafse Republiek is Het Loo leeggeroofd, maar heeft koning Lodewijk Napoleon dat weer aardig op orde gebracht. Generaties later bleken ook koning Willem III en dochter Wilhelmina erg aan Het Loo gehecht. Maar het was

bovenal Emma die veel van de muffigheid van het kasteel heeft weggewerkt. Het grote huis was ouderwets ingericht. De nog jeugdige Emma (haar gemaal was tientallen jaren ouder) wist dat te veranderen en bracht sfeer en gezelligheid in Het Loo. Het meubilair, een allegaartje uit allerlei tijdvakken werd aangepast, er kwam een balzaal, het stallencomplex werd gebouwd en het huis kwam vol te staan met prachtige boeketten. Wilhelmina heeft ondanks haar eenzaamheid een redelijk gelukkige tijd doorgebracht op het Loo. Zij had haar eigen menagerie: kippen en duiven, geitjes, een hond, pony's en een eendenvijver. En op een vijver kan je 's winters natuurlijk ook schaatsen, hetgeen pappa Willem III overigens een ongepaste activiteit voor meisjes vond.

De grote tragiek in haar jeugdijaren was de ziekte van Willem III. Soms dagenlang buiten bewustzijn, dan weer helder, dan weer “lichtheid in het hoofd” leidde er uiteindelijk toe dat hij op 23 november 1890 overleed. Waarmee de laatste mannelijke Oranje was heengegaan. Tot haar 18e verjaardag trad Emma op als regentes, waarna Wilhelmina aan een 50 jaar durend koningschap kon beginnen. Later koos Wilhelmina, na haar abdicatie in 1948 Het Loo tot verblijfplaats waar zij in 1962 overleed. Uiteindelijk zijn Margriet en Pieter de laatste Oranjes geweest die hun intrek hebben gehad in het paleis.

Dat alles wordt zichtbaar gemaakt tijdens de rondgang door het paleis. Uitgaande van de oorspronkelijke kamers van Willem en Mary wordt in min of meer chronologische volgorde de bewonersgeschiedenis verteld. Het valt nog niet mee om de diverse stadhouders en koningen Willem uit elkaar te houden. (Gelukkig heb ik aan Gus een

b e t r o u w b a r e
v r a a g b a a k . W a t
w i l j e v a n i e m a n d
d i e z i c h o n l a n g s
n o g 5 0 0 p a g i n a ' s
v e r d i e p t e i n h e t
l e v e n v a n H o r t e n s e
d e B e a u h a r n a i s ,
g e t r o u w d m e t d e
e e r s t e k o n i n g v a n
h e t K o n i n k r i j k

H o l l a n d , d e e e r d e r g e n o e m d e L o d e w i j k N a p o l e o n .) I k m a a k s a m e n m e t w a t
a n d e r e L i o n s e e n v l u c h t i g e t o u r d o o r h e t h u i s , e r i s n i e t v e e l t i j d e n h e t i s
b i n n e n w a r m , d o n k e r e n d r u k . E n i k b e n e r n i e t v o o r h e t e e r s t .

De Duitstalige film was onderhoudend en instructief en dus de moeite waard. Vooral de vele veranderingen die het complex heeft ondergaan werd overzichtelijk in beeld gebracht. Het enige wat nog restte bij het paleis was de groepsfoto, die ongetwijfeld de prespraat zal sieren. Daarna terug naar het Theehuis voor een goed verzorgde high-tea.

Wij kunnen met veel plezier terugkijken op een geslaagde dag. Hans en Willemien de Vries hebben er veel werk aan gehad maar hebben dat niet

voor niets gedaan. Alles was tot in de puntjes verzorgd. Terecht heeft president Tom hen daarvoor geprezen.

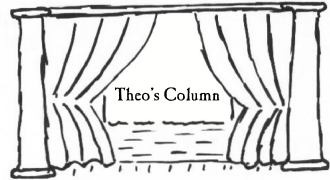
Maar tegelijkertijd is daar ook de enige dissonant van de dag aan verbonden: het aantal deelnemers van onze club viel nogal tegen. Het is niet goed als van de meer dan veertig leden er zich slechts 18 aanmelden. Het jaarlijks uitstapje staat al vanaf augustus op de agenda. Smoesjes als bijvoorbeeld "Mijn vrouw wil die dag naar Amsterdam" of "Ik moet mijn dochter naar het hockey rijden, want niemand anders kon" zijn niet geloofwaardig en bepaald niet elegant tegenover de organisatoren. Jammer.

HB

OPRUIMING

Na ruim 5 jaar de ruimhartige gastvrijheid van Gerard Roelofsen's Rotra genoten te hebben is dan toch de tijd van vertrek aangebroken. We moeten onze decor- en kledingopslag verhuizen naar elders. Helaas is dat elders er niet in die mate dat we alles mee kunnen nemen. De honderden kostuums die we in de loop der jaren hebben verzameld; de grote en kleine decorstukken; de meer dan honderd verhuisdozen vol met rekwisieten; het geluid; het licht; de trussdelen: alles moet een andere plek krijgen en die plek is niet voorhanden.

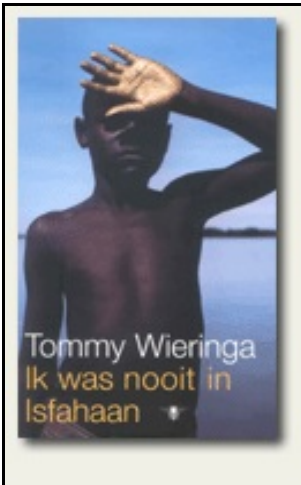
Waren er vroeger nog wel eens boeren die een schuur leeg hadden staan; bedrijven die een plekje in een hal vrijmaakten, een school die een leeg lokaal had, tegenwoordig is ruimte schaars en daarmee duur. Gelukkig kunnen we her en der wel gedeeltes van het totaal kwijt. Decors op een theater-techniek-opleiding in Bemmelen, kleding in Aalten en techniek in mijn eigen schuurtje. Maar de helft moet weggegooid worden.

En dus zaten we afgelopen weekend in Doesburg te ordenen en te schiften. Een ondoenlijke zaak. Aan elk ding of kledingstuk dat door onze handen ging zat wel een verhaal en een herinnering. En van elk ding wisten we zeker dat we het ooit nog wel eens nodig zouden gaan hebben. En wat de één na ampel beraad op de stapel "Wegdoen" legde, werd er door een ander even serieus weer afgehaald omdat het echt niet weg kon. En de vooraf in onderling overleg vastgestelde normen bleken bij de uitvoering ervan geen echt houvast te bieden in de emotionele strijd tussen "Houden" of "Wegdoen".

Uiteindelijk hebben we de emotie de kans gegeven om te winnen. We hebben alles in drie fases geordend. Alle spullen werden eerst verdeeld vanuit de oorspronkelijke opslag naar een ruimte "Wegdoen" en een ruimte "Houden". Daarna hebben we de inhoud van de ruimte "Houden" nogmaals en ditmaal kritischer bekeken. Het gevoel bleek, nadat we alles al eenmaal door onze handen hadden laten gaan, milder. Sommige dingen mochten al gaan. Het afscheid nemen was in volle gang en -zoals bij een lange begrafeniser volgde aanvaarding. En toen we na de thee opnieuw de ruimte "Houden" bekeken bleek er nog wel wat weg te kunnen. Er ontstond eindelijk ruimte. Vooral in onze harten en onze hoofden.

Theo Soontiëns

IK WAS (N)OOIT IN ISFAHAN

Als letterenliefhebber bezoek ik af en toe een schrijverslezing. Zo was ik twee maanden geleden in de bibliotheek in Warnsveld om een optreden bij te wonen van Tommy Wieringa, bekend door zijn boek Joe Speedboot.

Kenmerk van dit soort bijeenkomsten is meestal de overwegende aanwezigheid van (wat oudere) vrouwen. Dit keer een 80-tal vooral grijzende, verantwoord keurig geklede 55+ dames tegenover hooguit een 10-tal mannen en een enkele leerling die een werkstuk gaat maken, hetgeen vermoedelijk wel grotendeels van het internet gehaald zal worden. Gezelligheid troef zou je denken, maar dat is niet gegarandeerd.

Vrijwel iedereen heeft Joe Speedboot gelezen en dat heeft bij sommigen tot een ongekende adoratie van hun geliefde Schrijver geleid. Met een nauwelijks verholen geile blik in de ogen worden de woorden van Wieringa als zoete honing opgezogen, in het ergste geval resulterend in tenenkrommende vragen aan hun Godheid, waarin vooral aandacht wordt gevraagd voor hun eigen frustraties die zonder enige schaamte publiek worden gemaakt.

Toch levert zo'n avond meestal ook de nodige informatie op die bijdraagt tot begrip van werk en achtergrond. Zo zou ik anders nooit geweten hebben dat W. acht jaar op de vrije school in Zutphen heeft gezeten dank zij een nogal esoterisch ingestelde moeder. Ook was mij onbekend dat het hoofdpersonage in het boek, de gehandicapte Fransje, gebaseerd is op een klasgenoot, die daadwerkelijk door een ernstig ongeval aan de rolstoel werd gekluisterd. En zo nog wat achtergrond-informatie die sommige krankjorum scènes uit het boek verduidelijken.

Meestal koop ik dan na afloop voor Gus en dochters een boek dat ik dan wel even laat signeren. Voor onze reizende dochter Marije werd dat "Ik was nooit in Isfahan", een bundel reisverhalen -die ik zelf ook met veel plezier gelezen heb- waarin ondanks alle luchtigheid de vergankelijkheid van het leven de rode draad vormt en tot nadenken aanzet. Waar ik mij wel over verbaasde

was dat de stad Isfahan in de hele bundel niet voorkomt. Waarom dan die titel? Ergens tinkelde wel een belletje, maar dat geluid werd steeds stiller.

Deze week werkte ik mij met veel plezier door het 1051 blz. tellende boek "Het Schervengericht" van A.F.Th. (van der Heijden) heen en las tot mijn verrassing op bladzijde 957 : "Wit van schrik gaat de hovenier er als een haas vandoor... naar Isfahan. Het laatste woord is aan de Dood. Hij zegt zich er over te hebben verbaasd dat er 's morgens in de rozentuin aan het snoeien was....die hij 's avonds moest halen in Isfahan." Toen schoot mij te binnen dat ongeveer een jaar geleden ik de Iraanse schrijver Kader Abdolah (jawel, die van "Het huis van de moskee", het weliswaar schitterende, maar ten onrechte als op één na mooiste Nederandstalige boek ooit gekozen) ook dat verhaal heb horen vertellen. Zijn conclusie was dat de Perzische literatuur weliswaar geen blijvende invloed op de Nederlandse letterkunde heeft gehad, maar wel gezorgd heeft voor een Nederlands monument dat tot in eeuwigheid zal blijven. Hij doelde daarbij op een gedicht dat in 1926 door de Nederlandse dichter P.N. van Eyck is gepubliceerd:

De tuinman en de dood.

Een Perzisch edelman:

Vanmorgen ijlt mijn tuinman, wit van schrik,
Mijn woning in: "Heer,Heer, één ogenblik!
Ginds, in de rooshoof, snoeide ik loot na loot,
Toen keek ik achter mij. Daar stond de Dood.
Ik schrok, en haastte mij langs de andere kant,
Maar zag nog juist de dreiging van zijn hand.
Meester, uw paard, en laat mij spoorlags gaan,
Voor de avond nog bereik ik Isphahaan!"

Van middag (lang reeds was hij heengespoed)
Heb ik in 't cederpark de Dood ontmoet.
"Waarom," zo vraag ik, want hij wacht en zwijgt,
"Hebt gij van morgen vroeg mijn knecht gedreigd?"
Glimlachend antwoordt hij: "Geen dreiging was 't,
Waarvoor uw tuinmaan vlood. Ik was verrast,
Toen 'k 's morgens hier nog stil aan het werk zag staan,
Die 'k 's avonds halen moest in Isphahaan."

Toch zit Kader Abdolah (wiens schrijversnaam overigens wordt gevormd door de voornamen van twee vrienden die door het Iraanse regime zijn vermoord, dat hoor je dan weer tijdens zo'n lezing) er behoorlijk naast. In de eerste plaats heeft van Eyck zijn gedicht vrijwel letterlijk gejat van Jean Cocteau, die het verhaal in zijn boek "Le Grand Ecart" uit 1923 opschreef. In de tweede plaats is het verhaal van oorsprong niet Perzisch, maar spruit voort uit een joodse legende (over koning Salomo en die zich afspeelt in Jeruzalem), die later in tal van variaties in de oosterse en westerse literatuur is verwerkt. Maar ondanks dat is het poëem er niet minder mooi om.

Meidan Enam - het centrale plein in Isfahan

Wij zijn een paar keer op reis geweest in het Midden-Oosten. De sfeer o.a. in Damascus en het meer conservatieve Aleppo is onvergetelijk. Dwalen in de soek. Theedrinken met tapijthandelaren. Gus in chador in de moskee. Geen krant kunnen lezen. Overnachten in de woestijn. Veel schapenvlees eten. Vol verbazing ruiken aan een andere wereld.

Het oude Perzië willen wij ooit ook nog eens bezoeken. Zeker na het lezen van het intrigerende boek "Huwelijksreis in hijab" van Alison Wearing. Om aan den lijve te ervaren hoe het toegaat in een land vol gastvrije mensen waarin moderne normen en waarden op soms ingenieuze wijze samen gaan met oude gebruiken.

Maar een reis naar Isfahan zal er voorlopig niet van komen. Daar voelen wij ons nog te jong voor. Alhoewel, misschien is de tijd er nu juist wel rijp voor. Om later te kunnen zeggen: "Ik was ooit in Isfahan."

HB

LETTERSUDOKU

In het hieronder getekende vierkant bestaande uit 9 vierkanten, in elk waarvan weer 9 kleinere vierkanten te onderscheiden zijn staan een aantal letters ingevuld. In elk van de grotere vierkanten en in iedere kolom en in iedere rij moeten de volgende letters voorkomen:

b,c,i,l,n,o,s en u. De bovenste rij is het juiste woord.

O oplossingen naar uw puzzelredacteur voor de bijeenkomst van 6 juni!

					c			
		u	l			i		s
	s				L	o		
s	l				i			u
	n		s	c	l		o	
			u	L	b			
o			b	l		u	n	
				o		b		
c		n						

AGENDA 2006-2007

- 23 augustus 2006 18.00 uur Barbecue bij Wil & Henk Kets
- 6 september 2006 19.30 uur Wijngaard Hof te Dieren
- 20 september 2006 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Jan Thijssen
- 29 september 2006 13.00 uur Metzo Regatta
- 4 oktober 2006 20.00 uur Henk Roselle, Stichting Digibeter
- 18 oktober 2006 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Jan Jurriëns
- 1 november 2006 20.00 uur Graafschap TV Doetinchem
- 15 november 2006 18.00 uur Tap Hap; 10 min Kees van Steenbergen
- 29 november 2006 15.00 uur Aviko Steenderen - Restaurant Pepe Baak
- 6 december 2006 20.00 uur Louw van Eijk, Stichting Ypsilon
- 20 december 2006 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Hans Kietselaer
- 13 januari 2007 14.00 uur Nieuwjaarsbijeenkomst Bronbeek Arnhem
- 17 januari 2007 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Hans de Vries
aansluitend: **Reaninmatie cursus**
- 31 januari 2007 18.00 uur Guus Kuijer in eetcafé Het Borghuis
- 7 februari 2007 20.00 uur Rapportage We Serve Commissie
- 21 februari 2007 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Koos Kuiper
- 7 maart 2007 20.00 uur Introductie Siert Wieringa. Lezing
- 21 maart 2007 18.00 uur Taphap; 10 minuten van Chris Geurink
- 4 april 2007 20.00 uur Ruud Grootenboer, Europa
- 18 april 2007 18.00 uur Interservice met Lions Isala en Graafschap
- 2 mei 2007 20.00 uur Boudewijn Haverkort
Technische Communicatiesystemen
- 12 mei 2007 ?? uur Uitstapje met Lions Dorsten
- 16 mei 2007 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Hans Bruyn
- 30 mei 2007 18.00 uur Wokken met en voor de Papillons
- 6 juni 2007 20.00 uur Rioolwaterzuiveringsinstallatie Varsseveld
- 20 juni 2007 18.00 uur Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost
- 4 juli 2007 18.00 uur Bestuursoverdracht met Papillons
- 10 augustus 2007 ?? uur Sommerfest in Dorsten